32001R1488

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1488/2001

2001 m. liepos 19 d.

nustatantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 3448/93 dėl įvežimo perdirbti tvarkos taikymo tam tikriems Europos bendrijos steigimo sutarties I priede išvardytiems pagrindiniams produktams, prieš tai nepatikrinus ekonominių sąlygų, taikymo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3448/93, nustatantį prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms [1], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2580/2000 [2], ypač į jo 11 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

(1) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 3448/93 tam tikriems minėto reglamento 11 straipsnyje nurodytų pagrindinių produktų kiekiams gali būti taikoma įvežimo perdirbti tvarka, prieš tai nepatikrinus ekonominių sąlygų, nustatytų 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą [3], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 [4], 117 straipsnio c punkte. Minėta tvarka turi būti patvirtinta siekiant įgyvendinti šią galimybę ir tikrinti bei planuoti tokių produktų kiekius.

(2) Dėl to reikėtų įteisinti minėtų kiekių nustatymo pagal balansą tvarką. Ši tvarka taip pat turėtų būti aiški, numatant, kad pirmiau minėtas balansas būtų pateikiamas tikrinti ekspertų grupei, nagrinėjančiai horizontalius klausimus, susijusius su prekyba I priede neišvardytais perdirbtais žemės ūkio produktais, ir minėti kiekiai paskelbti laiku.

(3) Kad būtų galima skirti tokius kiekius, būtina išduoti specialų sertifikatą, reikalingą atitinkamam muitinės leidimui gauti.

(4) Kadangi minėtoji tvarka padeda užtikrinti Bendrijos perdirbamajai pramonei konkurencinėmis sąlygomis įsigyti žemės ūkio žaliavų ir kadangi eksporto grąžinamųjų išmokų sistema tokios garantijos suteikti negali dėl apribojimų, nustatytų pagal Sutarties 300 straipsnį sudarytus susitarimus, ši tvarka turi būti skirta ūkinės veiklos subjektams, kurių grąžinamųjų išmokų poreikiai visai arba iš dalies nepatenkinti.

(5) Reikėtų nustatyti taisykles, reglamentuojančias paraiškų dėl minėtų sertifikatų pateikimą, išdavimą, naudojimą ir panaikinimą, kad tam tikra tvarka būtų lanksti ir užtikrintų racionalų valdymą. Dėl to ji turėtų atitikti tvarką, kuri jau taikoma tam tikriems žemės ūkio sertifikatams, numatytą 2000 m. birželio 9 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1291/2000, nustatančiame bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų bei išankstinio nustatymo sertifikatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams [5].

(6) Kadangi Komisija atsižvelgia į visas žemės ūkio produktų perdirbimo bendroves, minėtą tvarką būtina taikyti visoms I priede nenurodytoms prekėms. Dėl to pagal pirmiau apibūdintą tvarką, būtina numatyti du gamybos pagal įvežimo perdirbti tvarką etapus, kurių kiekvieną vykdytų atskira bendrovė.

(7) Būtina nustatyti, kad minėtus sertifikatus galima išduoti trimis etapais. Be to, reikėtų papildomai numatyti vieną arba daugiau skubos etapų nenumatytiems atvejams, ypač tiems, kurie gali įvykti rinkoje, o teisės, susijusios su šiais sertifikatais turėtų būti perduodamos.

(8) Kad būtų galima tikrinti ir planuoti atitinkamų pagrindinių produktų kiekius, būtina numatyti reikalavimą pateikti statistinius duomenis apie sertifikatų naudojimą.

(9) Horizontaliųjų klausimų, susijusių su prekyba perdirbtais žemės ūkio produktais, neišvardytais Sutarties I priede, vadybos komitetas per pirmininko nustatytą terminą savo nuomonės, nepareiškė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento taikymo sritis

1. Tam tikriems Reglamento (EB) Nr. 3448/93 11 straipsnyje nustatytiems pagrindinių produktų kiekiams įvežimo perdirbti tvarkos galiojimo laikotarpiu, prieš tai nepatikrinus ekonominių sąlygų, būtina pateikti įvežimo perdirbti sertifikatą (toliau – ĮP sertifikatas).

[1] OL L 318, 1993 12 20, p. 18.
[2] OL L 298, 2000 11 25, p. 5.
[3] OL L 302, 1992 10 19, p. 1.
[4] OL L 311, 2000 12 12, p. 1.
[5] OL L 152, 2000 6 24, p. 1.

2. Galima išduoti du leidimus iš eilės, vieną – taikant minėtą tvarką pagrindiniam produktui ir kitą – taikant tvarką tarpiniam produktui, atitinkančiam pagrindinį produktą. Abu minėti leidimai traktuojami atitinkančiais ekonomines sąlygas su sąlyga, kad kiekviena paraiška dėl leidimo yra susijusi su tuo pačiu ĮP sertifikatu.

2 straipsnis

Balansas

1. Ne vėliau kaip iki kiekvienų metų rugsėjo 21 d. Komisija parengia Reglamento (EB) Nr. 3448/93 11 straipsnyje numatytą balansą ir pateikia jį ekspertų grupei, nagrinėjančiai horizontalius klausimus, susijusius su prekyba perdirbtais žemės ūkio produktais, neišvardytais I priede (toliau – ekspertų grupė).

2. Jeigu grąžinamosioms išmokoms reikalinga apskaičiuota suma yra didesnė už turimas lėšas, įvairių pagrindinių produktų, pažymėtų aštuonių skaitmenų Kombinuotosios nomenklatūros kodu, kiekiai nustatomi pagal balansą.

3 straipsnis

Informacijos apie turimus kiekius išankstinis skelbimas

Kiekvieno pagrindinio produkto bendri kiekiai, nustatyti pagal 2 straipsnio 2 dalį, bus skelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ne vėliau kaip kiekvienų metų rugsėjo 30 d.

Sertifikatai šiems kiekiams gali būti išduoti trimis etapais, kaip nustatyta 21, 22 ir 23 straipsniuose.

4 straipsnis

Paraiškos išduoti ĮP sertifikatus

1. Kreiptis dėl ĮP sertifikato gali tik galiojančio grąžinamosios išmokos sertifikato savininkas, kaip nurodyta Komisijos reglamente (EB) Nr. 1520/2000 ([1]), arba kuris buvo sertifikato savininkas praėjusiais biudžetiniais metais.

Tačiau, jeigu taikoma Reglamento (EB) Nr. 1520/2000 14 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, bet kuris ūkio subjektas, kuriam einamaisiais ar praėjusiais biudžetiniais metais buvo išmokėtos grąžinamosios išmokos, gali kreiptis dėl ĮP sertifikato.

2. Kiekvienam atskiro turimo pagrindinio produkto kiekiui, pažymėtam aštuonių skaitmenų kodu, būtina pateikti individualią paraišką. Vienas ūkio subjektas kiekvienam pagrindiniam produktui vienu metu gali pateikti tik vieną paraišką.

Institucija priima tik tas paraiškas dėl sertifikatų, prie kurių pareiškėjas yra pridėjęs raštišką deklaraciją, patvirtinančią, kad tam tikrame etape jis nėra pateikęs ir įsipareigoja nepateikti daugiau jokių ĮP sertifikatų paraiškų dėl to paties pagrindinio produkto valstybėje narėje, į kurią jis kreipėsi, ir jokioje kitoje valstybėje narėje. Jeigu tam pačiam pagrindiniam produktui pateikiama daugiau nei viena paraiška, visos paraiškos atmetamos.

3. Bendras kiekis, dėl kurio kreipiasi vienas ūkio subjektas viename etape tam tikrai pagrindinio produkto daliai, neturi viršyti 5 000 tonų pagrindiniams bendrosios pieno produktų, cukraus ir ryžių rinkos produktams ir 20 000 tonų pagrindiniams grūdų rinkos produktams.

5 straipsnis

Paraiškų išduoti sertifikatus pateikimas

1. Paraiška išduoti sertifikatą nepriimama, jeigu ji kompetentingai institucijai neišsiunčiama arba nepateikiama pagal formas, atspausdintas ir (arba) užpildytas 9 straipsnyje nustatyta tvarka.

Tačiau kompetentingos institucijos gali priimti raštu telekomunikacinėmis ir elektroninio ryšio priemonėmis gautas paraiškas, su sąlyga, kad jose yra visa informacija, kurią reikėtų nurodyti naudojant formą. Valstybės narės gali reikalauti, kad raštu telekomunikacinėmis ir (arba) elektroninio ryšio priemonėmis perdavus paraiškas, tiesiogiai kompetentingai institucijai būtų pateikta paraiška, naudojant formą, atspausdintą arba užpildytą 9 straipsnyje nustatyta tvarka; tokiais atvejais raštu telekomunikacinėmis arba elektroninio ryšio priemonėmis kompetentingai institucijai pateikto pranešimo gavimo data laikoma paraiškos pateikimo data. Šis reikalavimas nedaro poveikio paraiškų, siunčiamų raštu telekomunikacinėmis arba elektroninio ryšio priemonėmis, galiojimui.

Jeigu paraiškos dėl sertifikatų pateikiamos elektroniniu būdu, valstybės narės kompetentingos institucijos vietoj parašo ranka nustato kitą patvirtinimo būdą, kuriam gali būti naudojami kodai.

2. Paraiškos dėl sertifikatų gali būti atšauktos tik raštu telekomunikacinėmis arba elektroninio ryšio priemonėmis kompetentingai institucijai adresuotu laišku, išskyrus *force majeure* atvejus, iki paraiškos pateikimo dienos 13 val.

6 straipsnis

Paraiškų pateikimo tvarka

1. Paraiškos dėl sertifikato pateikimo diena yra ta diena, kai paraišką gauna kompetentinga institucija, jeigu ji gaunama ne vėliau kaip iki 13 val., neatsižvelgiant į tai, ar paraiška perduodama tiesiogiai kompetentingai institucijai, atsiunčiant jai laišką, ar raštu telekomunikacinėmis arba elektroninio ryšio priemonėmis.

2. Paraiška dėl sertifikato, kurį kompetentinga institucija gauna šeštadienį, sekmadienį, šventinę dieną ar darbo dieną po 13 val., laikomas pateiktu pirmą darbo dieną nuo faktinio jo gavimo dienos.

([1]) OL L 177, 2000 7 15, p. 1.

3. Jeigu paraiškas dėl sertifikatų reikia pateikti per nustatytą laikotarpį ir jeigu paskutinė tokio laikotarpio diena yra šeštadienis, sekmadienis arba šventinė diena, minėtas laikotarpis baigiasi pirmą po šių dienų darbo dieną 13 val.

Tačiau, nustatant sertifikatų galiojimo laikotarpį, į minėtus pratęsimus neatsižvelgiama.

4. Šiame reglamente terminai nustatyti Belgijos vietos laiku.

7 straipsnis

Paraiškų atmetimas

Paraiškos, kuriuose nurodytos sąlygos nėra numatytos Bendrijos taisyklėse, atmetamos.

8 straipsnis

Išrašai

Sertifikatų išrašai turi vienodą juridinę galią, kaip ir sertifikatai, iš kurių jie padaryti, apribojant išduodamų išrašų kiekį.

9 straipsnis

Nurodymai dėl formų naudojimo ir sudarymo

1. Nepažeidžiant 5 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir 11 straipsnio 1 dalies, paraiškos dėl sertifikatų, sertifikatai ir jų išrašai rašomi formose, atitinkančiose pavyzdžius, pateiktus Reglamento (EB) Nr. 1291/2000 I priedo dalyje, pavadintoje „AGRIM importo sertifikatas“, darant toliau išvardytus pakeitimus:

a) pavadinimą „AGRIM importo sertifikatas“ reikėtų panaikinti ar išbraukti arba ant jo uždėti antspaudą „ĮP sertifikatas“. Tai galima padaryti mechaniniu arba elektroniniu būdu;

b) 7 ir 8 skiltys išbraukiamos;

c) 11 skilties pavadinimas išbraukiamas;

d) sertifikato formose 19 skiltis išbraukiama;

e) paraiškos dėl sertifikato formos 20 skiltyje ir sertifikato formos 24 skiltyje ranka arba mechaniniu ar elektroniniu būdu įrašoma „ĮP sertifikatas I priede nenurodytoms ir Reglamento (EB) Nr. 1520/2000 1 straipsnio 1 dalyje išvardytoms prekėms gaminti“.

Šias formas būtina pildyti vadovaujantis jose pateiktais nurodymais.

2. Sertifikatų formos pateikiamos tokia tvarka: kopija Nr. 1, kopija Nr. 2, paraiška ir papildomos sertifikato kopijos.

Tačiau valstybės narės vietoj pirmiau pateiktoje dalyje nurodyto rinkinio gali reikalauti užpildyti tik paraiškos formą.

Jeigu kiekis, kuriam išduodamas sertifikatas yra mažesnis už kiekį, dėl kurio buvo kreiptasi pirmiau, prašomą kiekį reikia nurodyti tik paraiškos formoje.

Sertifikatų išrašų formos pateikiamos tokia tvarka: kopija Nr. 1 ir kopija Nr. 2.

3. Formos ir jų papildomi puslapiai spausdinami ant balto rašomojo popieriaus, be mechaninės popieriaus masės, kurio svoris ne mažesnis kaip 40 g/m². Formatas yra 210 x 297 mm dydžio, ilgis gali būti 5 mm mažesnis arba 8 mm didesnis už paskutinį skaičių; tarpas tarp eilučių turi būti 4,24 mm (viena šeštoji colio); būtina griežtai laikytis formų išdėstymo. Abiejose kopijos Nr. 1 pusėse ir papildomų puslapių pusėje su rekvizitais turi būti papildomai atspausdintas rėminis ornamentas, kad mechaninėmis arba cheminėmis priemonėmis būtų galima nustatyti, ar dokumentas nesuklastotas.

4. Už formų spausdinimą yra atsakingos valstybės narės. Formas taip pat galima spausdinti valstybių narių paskirtose spaustuvėse, kurios yra jose įsisteigusios. Pastaruoju atveju kiekvieną formą turi patvirtinti valstybė narė. Kiekvienoje formoje nurodomas spaustuvės pavadinimas ir adresas arba ją identifikuojantis ženklas, ir, išskyrus paraiškos formą ir papildomus puslapius, individualus serijinis numeris. Prieš šį numerį įrašomos toliau išvardytos raidės, nurodančios dokumentą išduodančią valstybę narę: „AT“ – Austrija, „BE“ – Belgija, „DE“ – Vokietija, „DK“ – Danija, „EL“ – Graikija, „ES“ – Ispanija, „FI“ – Suomija, „FR“ – Prancūzija, „IE“ – Airija, „IT“ – Italija, „LU“ – Liuksemburgas, „NL“ – Nyderlandai, „PT“ – Portugalija, „SE“ – Švedija ir „UK“ – Jungtinė Karalystė.

Išduodant sertifikatus ir išrašus, juose galima nurodyti išduodančios institucijos suteiktą išdavimo numerį.

5. Paraiškos, sertifikatai ir išrašai pildomi spausdinimo mašinėle arba kompiuteriu. Jie spausdinami ir pildomi viena iš oficialių Bendrijos kalbų, kurią nurodo išduodančios valstybės narės kompetentingos institucijos. Tačiau valstybės narės gali leisti paraiškas rašyti tik ranka, rašalu ir didžiosiomis raidėmis.

6. Išduodančios ir paskiriančios institucijos naudoja metalinius, pageidautina iš plieno, antspaudus. Tačiau vietoj išduodančios institucijos antspaudo, galima naudoti perforavimo būdu pagamintą reljefinį antspaudą su raidėmis arba skaičiais.

7. Atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos, prireikus, gali prašyti sertifikatus ir jų išrašus išversti į tos valstybės narės valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų.

10 straipsnis

Išrašų išdavimo tvarka

1. Sertifikato savininko arba jo teisių perėmėjo prašymu ir pateikus dokumento kopiją Nr. 1, išduodanti institucija arba agentūra ar agentūros, paskirtos kiekvienos valstybės narės, gali išduoti vieną arba daugiau šio dokumento išrašų.

Daromos ne mažiau kaip dvi išrašų kopijos, kurių pirmoji, vadinama „savininko kopija“ ir pažymėta „Nr. 1“, pateikiama arba adresuojama pareiškėjui, o antrąją, vadinamą „išduodančios institucijos kopija“ ir pažymėtą „Nr. 2“, pasilieka išduodanti institucija.

Išrašą išduodanti institucija sertifikato kopijoje Nr. 1 nurodo kiekį, kuriam buvo išduotas sertifikatas. Sertifikato kopijoje Nr. 1, šalia kiekio, rašomas žodis „išrašas“.

2. Išrašus iš sertifikato išrašo daryti draudžiama.

3. Panaudoto arba pasenusio išrašo kopiją Nr. 1, kartu su sertifikato, iš kurio jis padarytas, kopija Nr. 1, savininkas grąžina sertifikatą išdavusiai institucijai, kad pastaroji galėtų patikslinti sertifikato kopijos Nr. 1 įrašus pagal išrašo kopijoje Nr. 1 padarytus įrašus.

11 straipsnis

Elektroniniai sertifikatai

1. Nepažeidžiant 9 straipsnio, sertifikatai gali būti išduodami ir naudojami kompiuterinių sistemų pagalba pagal kompetentingų institucijų nustatytas išsamias taisykles. Toliau šie sertifikatai vadinami „elektroniniais sertifikatais“.

Elektroninių sertifikatų turinys turi atitikti popieriuje parengtų sertifikatų turinį.

2. Jeigu savininkams arba teisių perėmėjams reikia naudoti elektroninę šių dokumentų formą valstybėje narėje, kuri neprijungta prie kompiuterinės išdavimo sistemos, jie prašo išduoti sertifikatų išrašus.

Tokie išrašai išduodami nedelsiant ir be papildomo mokesčio pagal 9 straipsnio 1 dalies reikalavimus.

Valstybėse narėse, prisijungusiose prie kompiuterinės sertifikatų išdavimo sistemos, sertifikatų išrašai išduodami popierine forma.

12 straipsnis

ĮP sertifikatų kopijų skaičius

Nepažeidžiant 11 straipsnio, turi būti parengtos ne mažiau kaip dvi sertifikatų kopijos, pirmoji, vadinama „savininko kopija“ ir pažymėta „Nr. 1“, iš karto pateikiama pareiškėjui, o antrąją, vadinamą „išduodančios institucijos kopija“ ir pažymėtą „Nr. 2“, pasilieka išduodanti institucija.

13 straipsnis

ĮP sertifikato galiojimas

1. ĮP sertifikatai galioja iki trečiojo mėnesio, nuo paraiškos juos išduoti pateikimo mėnesio, pabaigos.

2. Sertifikatų galiojimo laikas skaičiuojamas nuo jų išdavimo dienos, kuri yra paraiškų dėl sertifikatų pateikimo diena ir įskaitoma į sertifikatų galiojimo laiką. Tačiau sertifikatų naudoti negalima tol, kol jie faktiškai neišduodami.

3. Ūkio veiklos subjektas, kuris per sertifikato galiojimo laikotarpį pateikia ĮP sertifikato kopiją Nr. 1, pagal Komisijos Reglamente (EEB) Nr. 2454/93 [1] nustatytas sąlygas, valstybės narės muitinei gali pateikti vieną paraišką dėl leidimo taikyti įvežimo perdirbti tvarką pagrindinio produkto kiekiui, kuris yra mažesnis už sertifikate arba išraše nurodytą kiekį arba jam lygus. Tokiu atveju Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 117 straipsnio c punkte nustatytos sąlygos laikomos įvykdytomis.

Tačiau antra pateikta paraiška vėliau gali būti priimta pagal 14 straipsnyje nustatytas sąlygas.

Kopijos Nr. 1 29 stulpelio pirmos skilties 2 dalyje ir 30 stulpelio pirmoje dalyje muitinė nurodo kiekį, dėl kurio iš tikrųjų kreipiamasi.

Muitinė pasirašo kopijos Nr. 1 32 stulpelio pirmoje skiltyje ir antspaudu patvirtina paraiškos pateikimo datą.

Po to tinkamai užpildytos kopijos Nr. 1 originalą per 15 darbo dienų muitinė išsiunčia 1 skiltyje nurodytai išduodančiai institucijai. Tačiau, jeigu taikoma 14 straipsnio 1 dalis, užpildytą kopiją Nr. 1 muitinė išsiunčia išduodančiai institucijai, o dokumento originalą pasilieka sau.

Jeigu sertifikatas yra elektroninės formos, šią procedūrą galima atlikti elektroninio ryšio priemonėmis.

14 straipsnis

Antroji paraiška išduoti leidimą

1. Ūkio subjekto prašymu ir pirmą kartą kreipiantis dėl įvežimo perdirbti leidimo, išduodanti institucija arba kiekvienos valstybės narės institucija (arba vienos iš šių institucijų, jeigu paskiriama daugiau nei viena institucija) tinkamai užpildo sertifikato 20 skiltį arba, prireikus, išrašą, įrašydamos vieną iš šių frazių:

— Solicitud de segunda authorización prevista por […] para la admisión del produkto de código NC […] con arreglo al apartado 2 del artículo 1 del Reglamento (CE) nº 1488/2001

— Påtænkt ansøgning om anden tilladelse fra... med henblik på henførsel of produktet... (KN-koden anføres) i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) Nr. 1448/2001

[1] OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

— Antrag auf eine zweite Bewilligung vorgesehen von..., zwecks Überführung des Erzeugnisses der KN-Position... gemäß Artikel 1 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1488/2001

— Αίτηση παροχής δεύτερης άδειας που ζητήθηκε από τον … για την εμπορία του προϊόντος του κώδικα ΣΟ … σύμφωνα με το άρθρο 1, παραγράφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/2001

— Application by... for a second authorisation for the placement of the product... [insert CN code] in accordance with Article 1(2) of Regulation (EB) Nr. 1488/2001

— Demande de deuxième autorisation envisagée par... pour le placement de produit de code NC... conformément à l'article 1 paragraphe 2 du règlement (CE) nº 1448/2001

— Domanda di seconda autorizzazione, richiesta da... per l'iscrizione del prodotto del codice NC... ai sensi dell'articolo 1, paragrafo 2, del regolamento (CE) Nr. 1488/2001

— Aanvraag voor een tweede vergunning van... voor de plaatsing van het product met GN-code... overeenkomstig artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) Nr. 1488/2001

— Pedido de segunda autorização previsto por... para a colocação do produto do código NC... em conformidade com o n.º 2 do artigo 1.º do Reglamento (CE) n.º 1488/2001

— Toinen lupahakemus, jonka tekee..., tuotteen, jonka CN-koodi on..., saattamiseksi sisäiseen jalostusmenettelyyn asetuksen (EY) N:o 1488/20001 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti

— En andra tillståndsansökan planeras av... för aktiv förädling av en produkt med KN-kod... enligt artikel 1.2 i förordning (EG) Nr. 1488/2001.

Ūkio subjektas, kreipdamasis dėl antrojo leidimo, gali nurodyti tik vieną pareiškėją ir tik vieną produktą bei gali reikalauti vieno įrašo.

Be to atitinkama institucija prie įrašo uždeda antspaudą, patvirtinantį jo įrašymo dieną.

2. Ūkio subjektas – pirmojo leidimo savininkas – praneša muitinei apie produkto kiekį, įrašytą 1 dalies antroje pastraipoje nurodytame įraše.

Gavusi pirmiau pateiktoje pastraipoje nurodytą pranešimą, muitinė tinkamai papildo sertifikato 20 skiltį, 1 dalyje įrašydama vieną iš šių frazių:

— Por una cantidad de... kg

— For... kg

— Für eine Menge von... kg

— Για ποσότητα … Kg

— For... kg

— Pour une quantité de... Kg

— Per una quantità di... kg

— Voor een hoeveelheid van... kg

— Para uma quantidade de... kg

— Määrälle... kg

— För en kvantitet på... kg.

Per 15 darbo dienų nuo pirmoje pastraipoje nurodyto pranešimo pateikimo kopijos Nr. 1, originalą muitinė išsiunčia 1 skirsnyje nurodytai išduodančiai institucijai.

3. Gavusi kopiją Nr. 1, kaip nurodoma 2 dalyje, atitinkama institucija, atsižvelgdama į 13 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto paraiškos pateikimo datą, skaičiuodama, kad viename mėnesyje yra 30 dienų, nustato likusio galiojimo laikotarpio kalendorinių dienų skaičių.

4. Sertifikato savininkas 2 dalyje nurodyto pranešimo pateikimo dieną kreipiasi dėl teisių perdavimo arba tam tikrais atvejais, dėl perduotų teisių grąžinimo 1 dalyje nurodytam ūkio subjektui, remiantis 15 straipsniu.

5. Pirmiau minėtoje dalyje minimame įraše nurodyto ūkio subjekto prašymu, atitinkama institucija grąžina sertifikatą po to, kai pagal 4 dalį perduodamos arba tam tikrais atvejais grąžinamos perduotos teisės ir kai ji tinkamai užpildo 11 skirsnį, įrašydama vieną iš šių frazių:

— Nueva fecha de fin de validez:..

— Ny udløbsdato...

— Neues Ende der Gültigkeitsdauer:...

— Νέα ημερομηνία λήξης ισχύος …

— New expiry date:...

— Nouvelle date de fin de validité le...

— Nuova data di scadenza della validità:...

— Nieuwe datum waarop geldigheidsduur afloopt:...

— Nova data de termo de validade:...

— Uusi voimassaolon päättymispäivä on...

— Ny sista giltighetsdag...

Nauja galiojimo pabaigos data nustatoma prie pirmiau pateiktoje pastraipoje nurodytos paraiškos gavimo datos pridėjus 3 dalyje apskaičiuotą laikotarpį.

6. Ūkio subjektas, kuris per sertifikato galiojimo laikotarpį pateikia ĮP sertifikato kopiją Nr. 1, pagal Komisijos Reglamente (EEB) Nr. 2454/93 nustatytas sąlygas, valstybės narės muitinei gali pateikti paraišką dėl leidimo taikyti įvežimo perdirbti tvarką pagrindinio produkto kiekiui, kuris yra mažesnis už sertifikate arba išraše nurodytą kiekį arba jam lygus. Tokiu atveju Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 117 straipsnio c punkte nustatytos sąlygos laikomos įvykdytomis.

Kopijos Nr. 1 29 stulpelio 2 skilties 2 dalyje ir 30 stulpelio 2 skiltyje muitinė nurodo kiekį, dėl kurio faktiškai kreipiamasi.

Muitinė pasirašo Kopijos Nr. 1 originalą ir jo 32 skilties antrame skirsnyje uždeda antspaudą, patvirtinantį jo pateikimo datą.

Tinkamai užpildytos kopijos Nr. 1 originalą per 15 darbo dienų muitinė išsiunčia 1 dalyje nurodytai išduodančiai institucijai.

7. Jeigu sertifikatas yra elektroninės formos, šią procedūrą galima atlikti elektroninio ryšio priemonėmis.

15 straipsnis

Teisių perdavimas

1. Sertifikato savininkas, sertifikatų galiojimo laikotarpiu, gali perduoti sertifikato suteikiamas teises. Tokiu būdu vienam teisių perėmėjui galima perduoti tik kiekvieno atskiro sertifikato arba jo išrašo suteikiamas teises.

2. Teisių perėmėjams draudžiama perduoti savo teises, tačiau jie gali jas grąžinti savininkui.

Tokiais atvejais išduodanti institucija sertifikato 6 skiltyje įrašo vieną iš toliau išvardytų frazių:

— Retrocesión al titular el...

— Tilbageføring til indehaveren den...

— Rückübertragung auf den Lizenzinhaber am...

— Εκ νέου παραχώρηση στο δικαιούχο στις …

— Rights transferred back to the titular holder on...(date)

— Rétrocesssion au titulaire le...

— Retrocessione al titolare in data...

— Aan de titularis geretrocedeerd op...

— Retrocessão ao titular em...

— Palautus todistuksenhaltijalle...

— Återbördad till licensinnehavaren den...

3. Jeigu savininkas prašo perduoti teises arba jeigu teisių perėmėjas jas grąžina savininkui, kiekvienos valstybės narės paskirta išduodanti institucija arba agentūra agentūros sertifikate arba, prireikus, jo išraše nurodo:

a) teisių perėmėjo pavardę ar pavadinimą ir adresą arba 2 dalyje nurodytą frazę;

b) tokio įrašo datą, patvirtintą institucijos arba agentūros antspaudu.

4. Teisių perdavimas arba perduotų teisių grąžinimas savininkui įsigalioja nuo minėtos frazės įrašymo datos.

16 straipsnis

Valstybės narės institucijų padarytų įrašų poveikis

Išduoti sertifikatai ir išrašai bei valstybės narės institucijų įrašai ir patvirtinimai visose kitose valstybėse narėse turi tokią pat juridinę galią, kaip pastarosiose išduoti dokumentai ir padaryti įrašai bei patvirtinimai.

17 straipsnis

Klaidingi sertifikatų įrašai

1. Išdavus sertifikatus, juose arba išrašuose esantys įrašai negali būti taisomi.

2. Jeigu kyla abejonių dėl sertifikate arba išraše esančių įrašų teisingumo, suinteresuotos šalies arba atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų iniciatyva, toks sertifikatas arba išrašas grąžinamas išduodančiai institucijai.

Jeigu išduodanti institucija mano, kad įrašą reikia pataisyti, ji atsiima išrašą arba sertifikatą bei visus anksčiau išduotus išrašus ir nedelsiant išduoda pataisytą išrašą arba pataisytą pažymėjimą bei pataisytus atitinkamus anksčiau išduotus išrašus. Kituose dokumentuose, kuriuose bus įrašoma frazė „sertifikatas pataisytas...“ arba „išrašas pataisytas...“, kiekvienoje kopijoje nurodomi visi ankstesni įrašai.

Jeigu, išduodančios institucijos nuomone, sertifikato arba išrašo taisyti nereikia, ji patvirtina „patikrinta... pagal Reglamento (EB) Nr. 1488/2001“ 17 straipsnį ir patvirtina savo antspaudu.

18 straipsnis

Sertifikato grąžinimas išduodančiai institucijai

1. Išduodančios institucijos prašymu, savininkas privalo jai grąžinti sertifikatą ir jo išrašus.

2. Grąžinus ginčytiną dokumentą arba jį pasilikus pagal šį arba 17 straipsnį, kompetentingos nacionalinės institucijos, pareikalavus suinteresuotai šaliai, išduoda kvitą.

19 straipsnis

Autentiškumo tikrinimas

1. Suabejojus sertifikato arba išrašo ar juose esančių įrašų arba patvirtinimų autentiškumu, kompetentingos nacionalinės institucijos abejotiną dokumentą arba jo fotokopiją grąžina atitinkamoms institucijoms patikrinti.

Dokumentai taip pat gali būti grąžinami, atsitiktinai patikrinus; tokiu atveju grąžinama tik minėto dokumento fotokopija.

2. Jeigu abejotinas dokumentas grąžinamas pagal 1 dalį, kompetentingos nacionalinės institucijos, pareikalavus suinteresuotai šaliai, išduoda kvitą.

20 straipsnis

Sertifikato praradimas

Jeigu ĮP sertifikato savininkas arba teisių perėmėjas gali įrodyti kompetentingai institucijai, kad sertifikatas arba jo išrašas visai arba iš dalies nebuvo panaudoti ir kad jie negali būti naudojami, ypač dėl to, kad jie buvo visai arba iš dalies sunaikinti, sertifikato originalą išdavusi institucija išduoda pakaitinį pažymėjimą arba išrašą likusiam prekių kiekiui.

Pakaitiniame sertifikate arba išraše nurodoma informacija ir įrašai, buvę keičiamame dokumente.

21 straipsnis

Pirmasis ĮP sertifikatų išdavimo etapas – sumažinimo koeficientas

1. Pirmajame išdavimo etape sertifikatai išduodami 60 % pagrindinių produktų kiekių, paskelbtų 3 straipsnyje nustatyta tvarka.

Nuo 3 straipsnyje nurodytos paskelbimo datos ir ne vėliau kaip kiekvienų metų spalio 14 d., kiekvienas ūkio subjektas gali kreiptis dėl vieno ĮP sertifikato kiekvienam pagrindiniam produktui.

2. Ne vėliau kaip iki spalio 21 d. valstybės narės praneša Komisijai apie paraiškas dėl kiekvieno pagrindinio produkto, nurodydamos kiekį, dėl kurio buvo kreiptasi ir atitinkamo ūkio subjekto bendrovės pavadinimą.

3. Atsižvelgdama į 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus kiekius, Komisija prireikus nustato sumažinimo koeficientą kiekvienam pagrindiniam produktui.

Atitinkamą koeficientą (-us) Komisija skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* per penkias darbo dienas nuo 2 dalyje nurodytos datos.

Prireikus, per penkias darbo dienas nuo 2 dalyje nurodytos datos, Komisija informuoja atitinkamas valstybes nares apie paraiškas, atmestas dėl to, kad keliose valstybėse narėse juos pateikė tas pats ūkio subjektas ir dėl to paties pagrindinio produkto.

4. Per penkias darbo dienas nuo 3 dalies trečioje pastraipoje nustatyto laikotarpio pabaigos, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija gali išduoti sertifikatus, dėl kurių buvo kreiptasi.

5. Jeigu buvo nustatytas sumažinimo koeficientas, pagal kiekvieną paraišką išduotuose sertifikatuose būtina nurodyti prašomą pagrindinio produkto kiekį, padaugintą iš atitinkamo sumažinimo koeficiento.

17 ir 18 skirsniuose išduodanti institucija nurodo kiekį, kuriam suteikiamas sertifikatas.

22 straipsnis

Turimų kiekių skelbimas antrąjį ir trečiąjį kartą

Komisija, atsižvelgdama į iš anksto numatytas atitinkamų prekių eksporto apimtis ir kiekvieno pagrindinio produkto padėtį rinkoje, reguliariai peržiūri balansą ir pateikia jį tikrinti ekspertų grupei.

Kai mokėtinų grąžinamųjų išmokų suma yra didesnė už turimus finansinius išteklius ir atsižvelgiant į visus pagal sertifikatus jau suteiktus bei nepanaudotus kiekius, apie kuriuos Komisija buvo informuota 25 straipsnyje nustatyta tvarka, Komisija nustato likusį kiekvieno pagrindinio produkto kiekį. Šis kiekis antrą kartą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbiamas ne vėliau kaip iki kiekvienų metų sausio 31 d. ir trečią kartą – ne vėliau kaip iki kiekvienų metų gegužės 31 d.

23 straipsnis

Antrasis ir trečiasis ĮP sertifikatų išdavimo etapai – sumažinimo koeficientas

1. Antrajame etape sertifikatai išduodami 60 % pagrindinių produktų kiekių, paskelbtų pagal 22 straipsnio antrą pastraipą.

Trečiajame etape sertifikatai išduodami 100 % pagrindinių produktų kiekių, paskelbtų pagal 22 straipsnio antrą pastraipą.

2. Kiekvienas ūkio subjektas per 10 darbo dienų nuo 22 straipsnio antrame papunktyje nurodyto paskelbimo, gali kreiptis dėl ĮP sertifikato kiekvienam pagrindiniam produktui

3. Per penkias darbo dienas nuo 2 dalyje numatyto laikotarpio pabaigos, valstybės narės informuoja Komisiją apie visus kiekvieno pagrindinio produkto kiekius, dėl kurių buvo kreiptasi, nurodydamos produkto kiekį ir atitinkamo ūkio subjekto pavadinimą.

4. Atsižvelgdama į kiekius, paskelbtus pagal 22 straipsnį, Komisija esant reikalui nustato sumažinimo koeficientą kiekvienam pagrindiniam produktui.

5. Taikoma 21 straipsnio 3 dalies antroje ir trečioje pastraipose bei 21 straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatyta tvarka.

24 straipsnis

Skubus ĮP sertifikatų išdavimas

Per biudžetinius metus, atsižvelgdama į pagal sertifikatus jau suteiktus kiekius ir į nepanaudotus kiekius, apie kuriuos ji buvo informuota pagal 25 straipsnį, Komisija skubos tvarka gali nustatyti likusį turimą kiekvieno produkto, pažymėto jo aštuonių skaitmenų nomenklatūros kodu, kiekį. Šis kiekis bus skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*. Taikoma 23 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalyse numatyta tvarka. Pirmiausia atitinkamą balansą Komisija pateikia tikrinti ekspertų grupei

25 straipsnis

Statistinė informacija

1. Iki kiekvienų biudžetinių metų kovo 15 d. valstybės narės išsiunčia Komisijai 13 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus pranešimus apie kiekvieno pagrindinio produkto, kuriam buvo suteiktas muitinės leidimas ir pagal 21 straipsnį išduotas sertifikatas, bendrus kiekius.

2. Iki kiekvienų biudžetinių metų spalio 15 d. valstybės narės išsiunčia Komisijai 13 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus pranešimus apie kiekvieno pagrindinio produkto, kuriam buvo suteiktas muitinės leidimas ir pagal 23 ir 24 straipsnius išduotas sertifikatas, bendrus kiekius.

3. Iki kitų biudžetinių metų, einančių po metų, kuriais pagal šį reglamentą buvo išduoti muitinės leidimai, gegužės 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie kiekvieno pagrindinio produkto faktinius kiekius, kurie buvo importuoti pagal minėtus leidimus.

26 straipsnis

Savitarpio pagalba ir Komisijos informavimas

1. Norint tinkamai taikyti šį reglamentą, valstybių narių kompetentingos institucijos prireikus keičiasi informacija apie sertifikatus ir jų išrašus bei apie su jais susijusius neatitikimus ir pažeidimus.

2. Sužinojusios apie neatitikimus arba pažeidimus, susijusius su šiuo reglamentu, valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai.

3. Valstybės narės perduoda Komisijai sertifikatus ir jų išrašus išduodančių institucijų pavadinimus ir adresus. Komisija šią informaciją skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4. Valstybės narės Komisijai taip pat išsiunčia įgaliotų institucijų naudojamų tarnybinių ir prireikus reljefinių antspaudų atspaudus. Komisija apie tai nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms.

27 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. liepos 19 d.

Komisijos vardu

Erkki LIIKANEN

Komisijos narys